

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucaadelebirliigi23.net
mucaadelebirliigi@gmail.com
t.me/mucaadelebirliigi
Mücadele Birliğı Gazetesi
mucaadelebirliigi4
mucaadelebirliigi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

26 HAZİRAN 2024 S.13

Bu Ateş Sizi Yakar

Mardin ve Amed'de elektrik hatlarından kaynaklanan yangında 15 kişi yaşamını yitirdi, 78 kişi yaralandı. Binlerce insan evini barkını terk etti. Bu sömürü ve zulüm düzeni, bu faşist devlet, alışık olunduğu üzere suçu hemen bize attı: Anız yangını!

Bu ülkede adına "devlet yetkilisi" denen "tür"ün verdiği bilgiye bir kere olsun güvenmek mümkün değil. Herhangi bir olayda, hatta "doğal afet" dediklerinde bile gerçekleri gizleyen, rakamlarla oynayan, bir kez olsun gerçekleri açıklama dürüstlüğünü göstermeyen bir zorbalık düzeni bu!

15 insanımızın yaşamını yitirdiği bu yangında, işte bu "devlet yetkilisi" denen "tür", 6 bin hektarlık alana yayılan yangının "anız yakma sonucu çıktı"ğını açıkladı. Üstelik bu "anız yakma" işi, her nasıl olduysa ekim yapılmayan bir bölgede meydana gelmiş!

Bu kadar özensiz, izansız, bu kadar pişkin yalan söyleyiveriyorlar.

2 "Tek Adam Rejimi"

4 Emperyalizme ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe İnşa Ediliyor

6 Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli

8 Yarını Belirleyecek Olan

12 KDHC ve Rusya için Tarihi, Siyasi ve Diplomatik Zafer

Bu Ateş Sizi Yakar!

Manşet

Mardin ve Amed'de elektrik hatlarından kaynaklanan yangında 15 kişi yaşamını yitirdi, 78 kişi yaralandı. Binlerce insan evini barkını terk etti.

Bu sömürü ve zulüm düzeni, bu faşist devlet, alışık olunduğu üzere suçu hemen bize attı: Anız yangını!

Bu ülkede adına "devlet yetkilisi" denen "tür"ün verdiği bilgiye bir kere olsun güvenmek mümkün değil. Herhangi bir olayda, hatta "doğal afet" dediklerinde bile gerçekleri gizleyen, rakamlarla oynayan, bir kez olsun gerçekleri açıklama dürüstlüğünü göstermeyen bir zorbalık düzeni bu!

15 insanımızın yaşamını yitirdiği bu yangında, işte bu "devlet yetkilisi" denen "tür", 6 bin hektarlık alana yayılan yangının "anız yakma sonucu çıktı"ğını açıkladı. Üstelik bu "anız yakma" işi, her nasıl olursa ekim yapılmayan bir bölgede meydana gelmiş!

Bu kadar özensiz, izansız, bu kadar pişkin yalan söyleyiveriyorlar.

Hepsi elbirliği etmiş, tüm bölge halkının ümüğünü sikan DEDAŞ adlı elektrik tekelini aklamaya çalışıyor. Oysa dünya alem biliyor bu "kurumsal Dehak"ın yangındaki rolünü. Elektrik Mühendisleri Odası tek tek sıralıyor söz konusu firmanın yarattığı "ihmallere zincirini".

Tek bir firmaya, yöneticilerinin "ihmallere", sahiplerinin "kar hırsı"na bağlanamaz bu yangın. Bir bütün olarak kapitalist sömürü düzeninin tüm genetiğinde var bu türden "ihmallere zinciri". İlaç tekelleri sağlığımızla oynar, maden tekelleri doğamızı yıkar, silah tekeli canımızı alır... Aklınıza gelebilecek her alanda kaçınılmaz bir yıkımdır kapitalizm. "Kar hırsı" deyip birkaç kişinin suçuymuş, normalden sapmamış gibi geçiştirmeye çalışıyorlar. Oysa "kar hırsı" denilen şey yani "kar" dediğiniz şey, kapitalist üretimin tek amacıdır. Varlık nedeni, tek temel amacı kar olan bir sistemde, bir işletmenin "kar hırsı" ile hareket etmesinden daha doğal ve kaçınılmaz bir şey olabilir mi! Bir kez daha, "doğal afet" değil yaşadıklarımız. Hepsi, ama hepsi "kapitalist sistemik felaket"lerdir.

Ama hepsi bu değil. Kürdistan'da bu "felaketler", siyasal yapının doğrudan dahliyle gerçekleşiyor. Bu faşist devlet, düzenli bir şekilde tüm Kürdistan'ı yaktı, yıktı. Mecazen değil, kelimenin gerçek anlamında hem de.

On yıllarca köylerimizi, mezralarımızı yaktilar... Neyimiz var neyiz yoksa talan ettiler... Halkı açlığa mahkum ettiler... Silah zoruyla göçe zorladılar...

Yer altı madenleri için doğamızı tahrip ettiler; ormanlarımızı kestiler, göllerimizi, derelerimizi kuruttular. Bu vahşet, bu zulüm yetmedi. Şimdi de ümüğümüzü sikan şirketleriyle yaşamlarımıza kastediyorlar!

Edi bese! Bu talanınıza, bu vahşetinize boyun eğmedik, eğmeyeceğiz! Ormanlarımızı, evlerimizi, tarlalarımızı yakıp kavuran bu ateş, hiç şüphemiz olmasın, yakında sizi yakacak! Doğamızı ve yaşamımızı yok eden bu düzeninizi, bu zulüm kalenizi birlik devrimin ateşiyle küle çevireceğiz!

"Tek Adam Rejimi"

Editör

Türkiye ve Kürdistan'daki sosyal reformist, uzlaşmacı parti ve örgütlerle onların ayak izlerini takip eden oportünist hareketlerin talihsizliği, darkafalı ahmak liberallerin önlerine sürdükleri kavramlara eleştirel bakmak yerine, olduğu gibi kabul edip kullanmalarındır.

Bu, ideolojik-teorik düzlemde kendine güvensizliğin yanı sıra, kişilik yoksunluğunun da sonucu ve ifadesidir. Böyle davranan sosyal reformist partiler ve uzlaşmacılar ideolojik-teorik gıdalarını işte bu darkafalı, ahmak liberallerden alıyorlar. Kendilerinin ideolojik-teorik üretimde bulunuyor göründükleri yerde, aslında tüm kavramlarla birlikte sorunun özü liberallerden alınmadır.

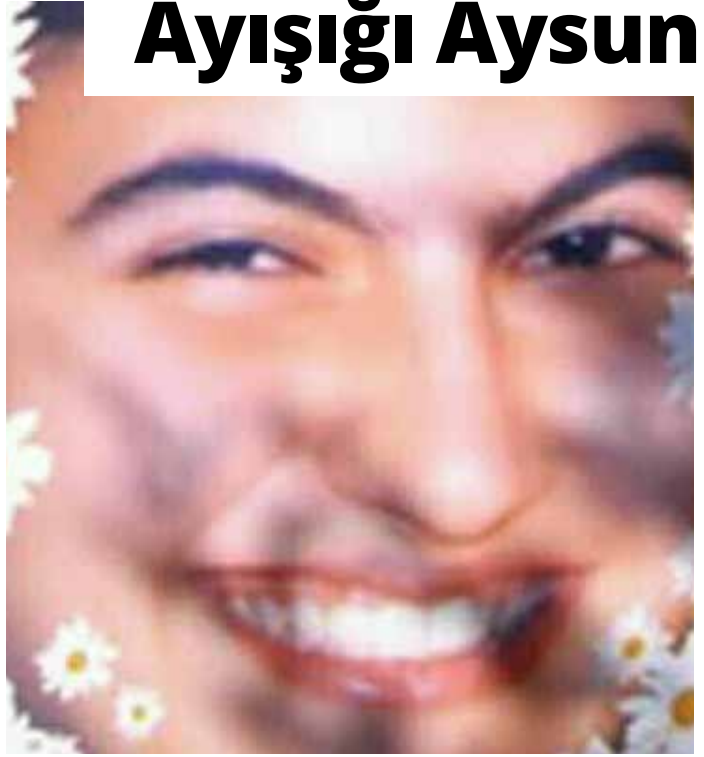
Buna sayısız örnek gösterilebilir. Politik mücadele ve değerlendirmelerde önemli yer tutan kapitalist düzenin ekonomik-politik krizi hakkında konuşurken kullandıkları "çoklu kriz" kavramı verilebilecek örneklerden biridir. Oysa, ne Marx-Engels'te ne de Lenin'de "çoklu kriz" kavramı bulunur. Marksist teorinin kurucularının kapitalizmin ekonomik krizlerine ilişkin düşüncelerini Lenin, son derece sade ve anlaşılabilir bir şekilde, ekonomik ve politik kriz yani devrimci durum olarak kavramlaştırır ve proletaryanın devrimci durum koşullarında izlemesi gereken temel politik hattı ana çizgileriyle ortaya koyar.

Sosyal reformist partiler ile uzlaşmacı partinin; onlarla birlikte hemen hemen tüm oportünist örgüt ve partilerin yıllardır dillerinden düşürmedikleri "tek adam rejimi" kavramı, bütün bu saydığımız parti ve çevrelerin politikaları üzerinde diğerleriyle kıyas kabul etmeyecek derecede etkili bir başka örnek oldu.

Öyle ki, sosyal reformist ve uzlaşmacı partiler ile oportünist hareketler, bütün güncel politikalarını, mücadele hedeflerini, propaganda ve ajitasyonlarının içeriğini liberal darkafalılardan ödünç aldıkları bu slogana uygun biçimde belirler oldular.

İster seçim politikalarında olsun, ister diğer günlük politik mücadele hedeflerinde olsun, "tek adam rejimini" yıkmak, olmadı geriletmek; bu rejimi Kürdistan meselesinde diyaloga, barış ve uzlaşmaya, siyasi çözüme ikna etmek temel perspek-

Ayışığı Aysun

Sık sık deriz ya, hatırlamak bir görevdir diye. Şüphesiz böyledir. Çünkü unutmak, insanın sadece kendisine değil, topluma da bir ceza ve hatta ödetilen ağır bir bedeldir.

Bu topraklarda bir kuşak 2000 yılında, esareti ve teslimiyeti kabul etmektense ölüme yürüdü, bunu hatırlıyor muyuz? Ya da unutan var mı?

Ellerinde kendi bedenlerinden başka bir silahı olmayan binlerce insan, halkların özgürlüğü için dört duvar arasında canlarını bir koca silah ederek çarpıştılar. Beş yüzden fazlası bir daha iyileşmeyecek yaralar aldı, yüzden fazlası da can bırakıp zafere yürüdü.

Tanırdık hepsini bir bir. Candı onlar, canımız... Hele içlerinden bazıları vardı ki, canımızdan da içreydiler. Birinin adı Aysun Bozdoğan'dı. Aklında çelikten bir bilinç, kalbinde kocaman bir umut ve o güzel yüzünde muhteşem bir gülümseme... Başlamış bir yürüyüşe, ama ne yürüyüş... Bırakın onu sevmeyi -sevmek ne k- yolunu kendi ömrüne katasın gelir.

Üniversiteden gelmiş, güzel şeyler yapmış, yetmemiş. Varoşlarda, çamurlu sokaklarda emekçilerle yürümüş, umudunu paylaşmış, diz kırmış, sofralarına oturmuş. Yetmemiş, şarkısını söylemiş billur bir sesle. Alınmış gözaltılarına, tutuklanmış, işkenceler görmüş ama Aysun bu, ne yılmak ne yenilmek... Eksiltmemiş hiç, korumuş büyütmüş umutlarını, düşlerini, unutmuş seni beni, "biz" olmuş. İlegalitenin ağır koşullarından da geçmiş yolu. Ya bir dağ yelisin burada ya bir deniz dalgası... Dalgalanmış, esmiş ama bir kez daha tutsak düşmüş.

Ne duvara çentik atma, ne gün sayma, sığmamış dört duvarın arasına ve cellatlar karşısına geçtiği Aralık ayının o en kanlı dört gün ve gecesinde çarpışmış barikatlarda. Yıkılan zindanlardan sağ çıkanlardan biri olmuş, yeni cephe Ölüm Oruçları... Hiç tereddüt etmemiş, bedeni erirken kadre kadre, inadına bir deniz dalgası, inadına bir dağ yeliydi hala...

Ve tarih 26 Haziran 2001 dediği gün, o dağ yeli dağın, o dalga denizin kendisine dönüştü. Demişler ki öldü... Oysa ölmek böyle bir şey değil. Sadece durmuştu o öpülesi kalbi, bizimkinin içinde çarpıp için.

Dedik ya başta hatırlamak bir görevdir. Anlamak da böyledir; onları anlatmak da, kaldığı yerden yürümek de. Hatta erdemdir.

Savaşçı yürür güneşin kalbine, yürür yıldızına. Güneşte onunla yırtar her şafakta karanlığı. Güneşte yanan da odur, gecede parlayan ayda...

şöyle diyor Özgür Özel:

"Hem de kendisi üzerinden bir sınırsız kredi tahsiysiyle, ne olursa olsun arkadayım deyip olası bir dışarıda kalma durumunda geri dönüşün veya her halükârda bir destek verme taahhüdüyle hep meselenin sadece AKP'nin siyasi durumu, yapısıyla ilgili değil; Türkiye siyasetini kurgulayan bir başka aklın da verdiği bir görevin de ifadesi ve itirafı var.... Demek ki başka bir büyük planın içinde, büyük bir yapının içinde bir konumda demek ki. Onun da itirafı var orada."

Evet "tek adam rejimi"-nin uyguladığı politikalar, "AKP'nin siyasal durumu, yapısıyla ilgili değil; Türkiye siyasetini kurgulayan bir başka aklın da verdiği bir görevin de ifadesi ve itirafı var". Ama gerçekliğin bu denli açıklığında bile sosyal reformist ve uzlaşmacı partiler bu sefer "derin devlet" kavramına sarılarak bir kaçış yolu bulmaya çalışırlar. Hayır, "Türkiye siyasetini kurgulayan" bu faşist devletten başka ya da onun içinde ayrı bir "derin devlet" yok. Varsa yoksa bildiğimiz faşist devlet ve onun temel, karar alıcı olduğunu tahmin etmekte kimsenin zorlanmayacağı organları var.

Demek ki, orta yerde "tek adam rejimi" değil, tekkelci sermaye sınıfı egemenliği ve bu egemenliği koruyan bir faşist devlet varmış. "Tek adam rejimi" kavramı, öyle "masum", basit yanılgı içeren bir kavram değil, iki ülke işçi sınıfının, emekçi halklarının faşizme karşı mücadelesini düzen içinde tutmaya yarayan bir kavramdır. Tüm sosyal reformist ve uzlaşmacı partilerin bu kavrama sarılmalarının nedeni bu.

İki ülke işçi sınıfı ve emekçi halklarının faşizme karşı mücadelesi, "Türkiye siyasetini kurgulayan" tekkelci sermaye sınıfı ve faşist devleti hedef alan bir devrim mücadelesi olmak zorunda. "Tek adam rejimi", bu hedefi karartan, gizleyen, şaşırtan bir kavramdır.

tif olageldi. Sorunu bir sınıfın, tekkelci sermaye sınıfının egemenliği sorunu olarak ele almayınca bu sosyal reformist batağa saplanmak kaçınılmaz oldu. "Tek adam" rejiminde, baştaki adamı alıp yerine başka birini koyunca sorunun çözüleceği algısı, kitlelerin bilincine yerleştirildi. İki ülkenin işçi sınıfı ve emekçileri böyle yanıltıldılar.

Gerçekte ise, her şeye kendisi karar veren, neredeyse tüm kötülüklerin kaynağı olan, her şeyi elinde tutan bir "tek adam" yoktu. Sahne önünde mayın tarlasına sürülmüş bir "adam" görünüyor olsa da, gerçek karar alıcılar başkalarıydı. Bunlar, tekkelci burjuvazinin, emperyalist mali sermaye güçlerinin "ofis"lerindekilerdi. Bunlar, faşist devletin kilit noktalarını yine bu birinciler adına ellerinde tutanlardı.

Sahne önünde gördüğümüz şahıs ise, devlet ve toplum yönetiminde ciddi-önemli konularda kulağına fısıldananları kendi görüşü gibi ortaya atan; böylece, emekçi sınıflar ve ezilen halklar gözünde tüm sorumluluğu üstlenen bir "görevlendirilmiş"ten başka bir şey değildi. Leninistler, yıllarca bu gerçeğe işaret ettiler ve iki ülkenin emekçi sınıflarının yanıltılmasına karşı mücadele ettiler. Şimdi, Leninistlerin bilimsel yollarla ulaştıkları sonuçları doğrulayan pratik veriler ortaya çıkmaya başladı. Leninistler, yine uzun yıllardır, faşist Bahçeli'ye dikkat edilmesi gerektiğini, çünkü gerçek güç odaklarının, burjuva egemenliğin asıl muhafızlarının söylemek istediklerini önce Bahçeli'nin kulağına fısıldadıklarını; haliyle, tekkelci sermaye sınıfı ve faşist devletin yönelim ve politikalarının ilk işaretlerini bu kıdemli faşistin sözlerinde bulanabileceğine işaret ettiler.

Sosyal reformist ve uzlaşmacıların tüm sinirlerini gevşeten "yumuşama-normalleşme" tiyatrosu hakkında konuşurken, CHP Genel Başkanı bu gerçeği ortaya koyuyor. Bahçeli'nin açıklamaları hakkında konuşurken

Emperyalizme ve Faşizme Karşı Birleşik Cephe İnşa Ediliyor

Taylan Işık

Rusya Federasyonu, Çin Halk Cumhuriyeti ve Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti... Şimdilik üzerinde kesin konuşulabilecek bu üç devlet arasındaki ilişkilerin emperyalizme ve faşizme karşı bir "Birleşik Cephe" inşasına doğru gittiğini görüyoruz.

Sadece biz mi? Emperyalistlerin borazanı diyebileceğimiz CNN, bizden daha önce olmasa bile, bizimle aynı zamanda gelişmelerin bu yönünü görmüş ve buna işaret etmiş. CNN, Putin'in Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne ziyaretini ve orada yaptığı anlaşmaları, ilişkilerde gelinen yeni düzeyi "Batı"ya yani emperyalizme karşı "Birleşik Cephe"nin kurulması olarak yorumlamış.

Bu yorumunda yanılmıyor CNN. Varılan anlaşmalardan biri, taraflardan birinin saldırıya uğraması halinde tarafların birbirlerine yardım edecekleri şeklindeydi. Bu, bize NATO'nun ünlü 5. Maddesini hatırlatıyor. Bu maddeye göre NATO devletlerinden biri bir dış saldırıya uğrarsa, diğer NATO devletleri bunu kendilerine yapılmış saldırı olarak kabul edip harekete geçecekler.

Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti ile Rusya'nın varmış olduğu

bu anlaşma, her şeyden önce uzak doğuda kapitalist G.Kore, Japonya ve bunların ağababası durumundaki ABD'ye karşı kurulmuş askeri ve siyasi blok olarak anlaşılmalıdır.

Sosyalist Kore lideri Kim Jong-Un iki ülke arasındaki ilişkilerin düzeyini ve önemini şu sözlerle ifade etmiş:

"Ülkelerimiz arasındaki ilişkiler, en yüksek gelişim dönemine girdi ve stratejik öneme sahip. Ülkelerimiz arasındaki ilişkiler, geçen yüzyılda Kore-Sovyet ilişkileri dönemiyle bile kıyaslanamayacak kadar yüksek refah dönemine girdi. (...) Kuzey Kore hükümeti, güçlü Rusya Federasyonu'nun dünyada stratejik istikrar ve dengenin korunmasındaki önemli misyonunu ve rolünü takdirle karşılıyor. Rus hükümeti, ordusu ve halkını, ülkenin egemenliğinin, güvenlik çıkarlarının ve toprak bütünlüğünün korunması amacıyla Ukrayna'da özel askeri operasyonu uygulamasında destekliyoruz."

Bu birliğin diğer önemli ayağı ise, ekonomisi, askeri gücü, insan nüfusu bakımından dev bir güç olan Çin Halk Cumhuriyeti'dir. Bilindiği gibi Putin, yeniden devlet başkanlığına seçildiği son seçimlerden sonra ilk yurtdışı

ziyaretini 16-17 Mayıs 2024 tarihleri arasında Çin Halk Cumhuriyeti'ne yapmış ve bunun iki devlet arasındaki güçlü ilişkilerin bir ifadesi olduğunu açıkça belirtmişti. ABD medyası, bu geziyi ve ilişkilerin geldiği düzeyi "Sınırsız ilişki kuruldu, ibre tersine dönecek" sözleriyle duyurmuştu.

Çin Halk Cumhuriyeti, daha 2022 yılının Eylül ayında yani Ukrayna'da emperyalizme ve faşizme karşı savaşın başlamasının üzerinden sadece birkaç ay geçmişken, "Rusya ile aramızdaki stratejik etkileşim daha da büyüyecek, onların (emperyalistlerin, bn.) hegemonyası ve güç politikasına yönelik birlikte savaşaacağız" açıklamasını yapmıştı.

ABD ve diğer emperyalist devletlerin Rusya-Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti-Çin Halk Cumhuriyeti arasındaki ilişkilerden büyük bir korku ve endişeye kapıldıklarını söylemeye gerek yok. ABD adına konuşan John Kirby, Putin'in Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti'ne gezisini, ortaya konulan ilişki düzeyini ve varılan anlaşmaların içeriğinden duydukları endişeleri şöyle dile getirmiş, "Endişemiz, iki ülke arasındaki ilişkilerin derinleşmesidir."

Korku ve endişenin kaçınılmaz sona faydası yok, olmayacak. Emperyalizme karşı adı konmamış bir "Birleşik Cephe"nin temelleri atılıyor ve bunun geri dönüşü olmayacak. Çünkü bu sürece yol açan başlıca etken emperyalist saldırganlığın bizzat kendisidir ve emperyalistlerin bu saldırganlıktan vazgeçme koşulları bulunmuyor. Aksine, emperyalist devletler, sistemin çöküşünü önlemek için daha saldırgan politikalara sarılmak zorunda hissediyorlar kendilerini.

Emperyalist devletler saldırganlaştıkça, saldırı altındaki uluslar ilk fırsatta başkaldırının yollarını arıyorlar. Afrika ezilen halklarının ABD ve Fransız emperyalizmini kıtalarından kovmaya başlamaları; Latin Amerika kıtasında pek çok ulusun emperyalist devletlere başkaldırmaya başlaması, emperyalizme karşı bir "Birleşik Cephe"nin temellerinin gün geçtikçe genişlediğini ve sağlamlaştığını gösteriyor. Küba, Venezuela, Nikaragua ile Çin, KDHC, Rusya arasındaki ilişkiler dönüşümlü olduğunda, bu temellerin genişliği ve sağlamlığı daha iyi anlaşılır.

Buraya kadar devletler arası ilişkiler ağını ifade ediyor. Ama en az bunun kadar önemli, belki de bundan da önemlisi, dünya işçi sınıfı ezilen, sömürülen, emperyalistler tarafından baskı altına alınan halklar ile devrimci komünist partiler arasında gelişmekte olan antiemperyalist bilinç, mücadele ve birlik isteğidir. Çeşitli devrimci komünist partiler tarafından oluşturulan "Dünya Antiemperyalist Platform"u emperyalizme karşı oluşturulacak bir "cephe"nin çekirdeklerinden biri olmaya aday.

Dünya işçi sınıfı, ezilen, sömürülen emekçi halkları, devrimci, demokrat güçler emperyalist devletlere karşı başkaldırıyorlar. Filistin devrimine destek gösterileri bu gerçeği tartışmasız ortaya koydu.

Emperyalizme karşı oluşacak bir "birlik" aynı zamanda antifaşist bir karakter taşıyacaktır. Çünkü günümüzde emperyalist devletleri faşizmden ayırmak, ayrı tutmak mümkün değil. Faşizm ile emperyalist devletler, emperyalist hükümetler nihayetinde, emperyalist mali sermaye ile iç içedir. Ukrayna bize bunun örneğini sundu, Suriye ise bir başka örnek oldu.

Rusya, Çin, Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti arasında gelişen ittifak ve stratejik ortaklık ilişkileri, emperyalist-kapitalist sistemin çöküş sürecini hızlandıracak.

Alacağız, Almadan Gitmeyeceğiz

Sendikalı Bir Öğretmen

24 Haziran günü, Milli Eğitim Bakanı Yusuf Tekin'in eğitim paydaşlarıyla ve çağırıldığı eğitim sendikalarıyla akşam yemeği yiyeceğini öğrendik.

Çalışan öğretmenleri, kendi personelini kabul etmediği için Özel Sektör Öğretmen Sendikasını da davet edeceğimizi düşünmüyorduk ki etmedi de. Biz yine de MYK ile birlikte, yemeğin düzenleneceği uygulama uygulama otele gittik. Bir süre bekledikten sonra, çakarlı ve siyah plakalı araçlarıyla bakanlığın araçları yanımdan geçmeye başladı. Yalnızca onlar da değil sendika temsilcileri de lüks araçlarıyla uygulama otele giriş yapıyordu.

Bir süre, araçların geçiş güzergahında, "Yusuf Tekin, Öğretmeniniz, Taban Maaşı Bekliyoruz" pankartını açarak bekledik. Görüşmeye katılacakların otele girişi ile birlikte, biz de otele giriş kapısında araçların önünde basın açıklaması yaptık ve ardından bakanın aracının önünde oturma eylemine geçtik. Bakanın toplantıya girdiği otele ne olursa olsun bizi görmeden çıkamayacağı şekilde orada olmaya kararlıydık.

Sendika MYK'sı düzenlenen yemeğe ve elbette toplantıya katılmak üzere içeri girdiğinde, "listede isminiz yok" denilerek geri çevrildiler ve aramıza gelerek oturma eylemimize dahil oldular. İçeriden ara ara su, soda gibi şeyler gönderilse de, biz teşekkür edip geri gönderiyorduk.

Yaklaşık yedi saat süren oturma

eylemimizde, gece 23.00 civarında bakanlık yetkilisi gelerek, "size nasıl yardımcı olabiliriz, ne ihtiyacınız var" dediğinde, hepimizin tek yanıtı "Bakanla görüşürün bizi" olmuştu. Bizim için ekmek ve sudan daha acil olan şey, haklarımıza kavuşmaktı.

Kısa bir süre sonra bakan, görüşmek üzere MYK'mızı yanına çağırıldı. Kısa süren görüşmede biz ayaküstü değil randevu olarak görüşmek istediğimizi vurguladık ve süreci çözmeye dönük çabamızı bildirdik.

Bakan otele çıkarken, onu pankart ve sloganlarımızla karşıladık. Bizi bu zamana kadar görmüyordu, bu vesileyle bir kez daha talebimizi aktarmış olduk. Yarattığımız baskıdan kaynaklı pankartımızın önüne kadar gelmek ve bizlere üç beş bir şey söylemek zorunda hissetti kendini.

Eğilip bükülme yoktu karşısındaki öğretmenlerde. Selamladı ve gayet neşeli ayrıldı alandan. "Her yerde afişlerinizi görüyorum, 'patronların bakanı' diye slogan atıyorsunuz. Ben sizin bakanınızım" diye "üzüntülerini" ilettiler.

Eylemimiz amacına ulaştığı, sesimizi duyurmuş olduğumuz için şehre, eylem alanımıza döndük. Yorgun, uykusuz ve susuz kaldık, ama her birimizin üzerinde gülüşümüz asılı kaldı.

"Alacağız, almadan gitmeyeceğiz" diyerek birbirimize sarıldık ve dinlenme alanlarımıza dağıldık.

Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli

Devrimci Bir Öğretmen

Yeni eğitim programı taslağının adı tam olarak başlıkta belirttiğimiz gibidir. "Türkiye Yüzyılı" söylemi AKP'nin seçim sloganıydı. Eğitim programının siyasi yönünü çok net açıklıyor. Israrla "eğitim" yerine "maarif" kelimesinin kullanılması ise tesadüf değil, ideolojiktir. Daha adından niyetini açıkça belirten bu eğitim programını en genel hatlarıyla değerlendirelim.

Öncelikle bu eğitim programının, 10 yıllık bir çalışmanın ürünü olduğu ifade edilse de, sürece kimse dahil edilmemiş ve detaylı olarak kimse bilgilendirilmemiştir. Sürecin sonunda taslak yayınlanmış ve 24-28 Haziran seminer döneminde tüm eğitim emekçilerinden taslağın incelenmesi ve görüş belirtilmesi istenmiştir. Kitapların, taslak programla birlikte basıma girmiş olması istenen görüşlerin hiçbir şekilde değerlendirilmeyeceğini, mevcut taslakta herhangi bir değişiklik yapılmayacağını göstermektedir. Başta eğitim emekçileri olmak üzere eğitimin tüm bileşenleri ve tüm toplumun aklıyla dalga geçilmektedir.

Genel olarak bakıldığında bu taslak, mevcut iktidarın politik eylem ve söylemlerini yansıtmaktadır. Arzu ettikleri şey sistemin ihtiyaç duyduğu bireyleri yaratmaktır. Bu bağlamda eğitimin niteliksizleşmesi sorgulayan, araştıran öğrenci modelini yok etmektedir. Her yeni eğitim modeli bir öncekinden daha niteliksiz, sığ ve

gericidir. 2024 yılında yeni bir eğitim programı hazırlanması, 2005 ve 2018 yıllarında hazırlanan ve uygulanan eğitim modellerinin de iflasının, yetersizliğinin itirafıdır.

Taslakta "Bilge bir nesil yetiştirmek" hedeflendiği belirtiliyor. Bilge bir neslin nasıl yetiştirileceğini mevcut taslakta bulamıyoruz. Taslağa bakıldığında aslında hedeflenenin itaatkar bir nesil yetiştirmek olduğu çok açık. "Bilge bir nesil" bilimsel eğitimle yetiştirilir. Daha önce müfredattan çıkarılan "Evrim" konusunun yerine "Canlılar ve Çevre" konusu getirilmişti, bu yeni eğitim programında ise tamamen kaldırılmıştır. Bu anti bilimselliğin küçük bir örneğidir.

Peki, yeni eğitim modeli sıkça belirttikleri gibi bütünsel bir model mi?

Yeni programın "bütünsel" bir model olduğu sıklıkla vurgulanıyor, ancak program incelendiğinde, aksine çok fazla alt boyuta ayrılarak parçalı bir yapıda olduğu görülmektedir. Model genel olarak öğrenci profili, beceriler çerçevesi, erdem-değer-eylem modeli, sistem okuryazarlığı ve alana ait bilgi kümeleri olmak üzere beş boyut üzerine kurulmuş. Daha sonra her boyut kendi içinde alt boyutlara ayrılarak oluşturulmuş. Bu durum, programın tümdengelim anlayışına göre oluşturulmaya çalışıldığı şeklinde yorumlanabilse de, eğitsel açıdan modelin bileşenleri arasında bir bütünlük yok. Bu beş boyutu açık-

layan bir kuramsal bilgiye rastlanmamıştır. Diğer taraftan, alt boyutların kendi içerisinde çok sayıda bileşene ayrılması, programı parçalı ve karmaşık bir yapıya dönüştürmektedir. Örneğin, beceri çerçevesi kendi içinde zihinsel, sosyal-duygusal, fiziksel ve ahlaki olmak üzere dört alt boyuta ayrılmış. Ahlaki boyut, sosyal duygusal ve zihinsel boyutların bir bileşenidir. Değeri bilmeden, duyguyu oluşturmak mümkün değildir. Bu açıdan hem bir parçalanmışlık, hem de bilimsel açıdan bir çelişki söz konusu.*

Taslakta, "Her öğrencinin yetenek, ilgi ve öğrenme profilini göz önünde bulundurarak bir eğitim ortamı sunan farklılaştırma uygulamaları" şeklinde ifade edilen modelin kapsayıcı olduğu da yalan. Anadili, inancı, kültürü farklı olan öğrenciler, mülteci çocuklar ve özel eğitime ihtiyacı olan çocuklar taslak modelde yok.

Bu taslağı değerlendirirken, "Öğretmenlik Meslek Kanunu" taslağını ve MEB'in ÇEDES ve benzeri projeler ve protokoller üzerinden eğitim sistemi içine yerleştirmeye çalıştığı dinci-gerici tarikatları da unutmamak gerekir. Öğretmenlik Meslek Kanunu ile eğitim emekçilerini güvencesizlik ve cezalarla kuşatan iktidar, yeni eğitim programıyla da öğrencileri niteliksiz, anti bilimsel ve geric eğitim kucağına atmaktadır. Eğitim alanındaki bu kapsamlı saldırıya karşı eğitim emekçileri, veli örgütleri ve öğrenciler birlikte tepki göstermeye başladılar. Diğer alanlardaki kuşatma ve saldırılar nasıl ki sadece tepki göstermekle püskürtülemezse eğitim alanındaki saldırıları da sadece tepki göstererek püskürtmek mümkün değildir. Eğitimin tüm bileşenleri çok daha etkili eylemler örgütlemeli ve toplumun diğer kesimlerinin de katılımını sağlamak adına konuyu gündemde tutmalıdır. Eğitimin ticarileştirilmesi ve gericileştirilmesi iktidarın uzun soluklu bir politikasıdır. "Öğretmenlik Meslek Kanunu" ve "Türkiye Yüzyılı Maarif Modeli" bu kapsamlı saldırının en önemli dönemecidir.

* Eğitim Sen - Eğitim Müfredatı Değişiklikleri Değerlendirme Raporundan alınmıştır.

“Geçici” Konaklama

Ayla Gök

Depremın üzerinden neredeyse bir buçuk sene geçti ve Antakya hala depremi sanki dün yaşamış gibi. Tek fark bazı yerlerde bina enkazlarının kaldırılmasının yarattığı boşluk.

Araçla geçtiğimiz yollarda “geçici konaklama merkezi” adı altındaki konteyner kentler ile karşılaşıyoruz, hala içme suyuna erişebilmek için metrelerce kuyrukları görüyoruz. Yağmur yağdığına gelişigüzel yapılan konteyner kentlerdeki su baskınları ve burada yaşamaya çalışan insanları görüyoruz. Bu da yetmezmiş gibi AFAD, depremlerde oturdukları evleri yıkılan, orta hasar veya ağır hasar alan kiracılara yatırılan kira yardımının haziran ayı sonunda kesileceğini duyurdu.

Depremzedeler bu duruma tepki gösterirken, bir yandan da binlerce kişi “geçici konaklama merkezi” denilen konteyner kentlerde yaşamaya daha doğrusu hayatta kalmaya devam ediyor. Hatay’da birçok aile konteynerde yaşamaya devam ediyor. Hatay genelinde oturuma açılan konteyner kent sayısı 209 iken bu konteyner kentlerdeki 60 bin 331 hanede 178 bin 80 kişi kalıyor. Kırsal alanlardaki konteyner sayısı ise 15 bin 78. Hatay’daki 209 konteyner kentin 6’sı Altınözü ilçesinde, 79’u Antakya’da, 2 tanesi Arsuz’da, 5 tanesi Belen’de, 27 tanesi Defne’de, 1 tanesi Dörtyol’da, 1 tanesi Erzin’de,

8 tanesi Hassa’da, 10 tanesi İskenderun’da, 29 tanesi Kırıkhan’da, 2 tanesi Kumlu’da, 1 tanesi Payas’ta, 4 tanesi Reyhanlı’da, 19 tanesi Samandağ’da ve 1 tanesi de Yayladağı’nda bulunuyor. Bu sayının büyük bir kısmı ise gidecek bir yerleri olmayan Suriyeli mülteciler. Yaşanan her şeyi kat kat daha zoruyla yaşamak zorunda kalanlar.

Konteyner kentlerde kalanların çoğu, sorunları kendilerince çözmeye çalışıyor, birbirleri ile dayanışmaya çalışıyorlar. Haberleri ya da yapılan açıklamaları taradığımızda eğitimden, sağlığa, kadınlar ve çocukların ihtiyaç duyduğu her şeye ulaşabilecekleri hizmetler mevcut. Ama gerçeklik... “geçici” olan konaklama merkezlerinin kalıcı hale gelmesi, oyun alanı olmayan yerlerde çocukların hayallerinin bile tükenmesi, suyu olmayan çeşmeler, suyu olmayan çamaşır makineleri, onlarca kişinin hijyenden yoksun aynı tuvalet ve banyoyu kullanmak zorunda kalması, tabii eğer su varsa, yoksa çadırın ya da konteynerin içinde leğende yapılan banyolar. Kitabı bulunmayan kapısına kütüphane tabelası asılı boş alanlar. Etrafı toz bulutlarıyla ve çamurla kaplı “konaklama merkezleri”. İçme suyu için arıtma cihazlarının su olmadığından çalışmadığı “konaklama merkezleri”. Bulaşıcı hastalıkların, uyuzun kol gezdiği “konaklama mer-

kezleri”, sokak lambalarının olmadığı, varsa da yanmadığı “konaklama merkezleri”, seçim dönemlerinin, burjuva siyasetçilerinin uğrak merkezleri bu “konaklama merkezleri”.

Soralım kendimize, yaşamak denilen şey sadece nefes alıp başımızı sokacağımız bir saçak altı mı? Ki bu saçak altı, her yağmurda su sızdırıyor içeri, her rüzgarda devrilmeye biraz daha yaklaşıyor. Soralım, bu mudur istediğimiz yaşam? Soralım ve sorduralım, bu mudur insanlığın kendine layık gördüğü? Bu sistemin içerisinde yaşamak gerçekten mümkün mü? İnsanları insanlıklarından çıkaran, binlercesini yaşam sunuyoruz diye bir alana kapatan, sadece uyuyacak bir köşe sunan bu sistem bize ne verebilir? Oysa hep söylenir insanca yaşamak istediğimiz. Evet insanca, insani koşullarda yaşamak istiyoruz ve bunu sadece kendimiz için değil tüm bir toplum için istiyoruz. Bunun için onca çaba, onca mücadele. Bizlere istediğimiz hayatı verecek olan sosyalizmdir, başka hiçbir sistemde insanlıktan, insani olandan söz etmek mümkün değildir. İşte bu yüzden, her koşulda sosyalizmin umut bayrağını dalgalandırmalıyız, insanlara anlatmalı, insanca yaşam için sosyalizm mücadelesine katılmanın gerekliliğine ikna etmeliyiz.

Yarını Belirleyecek Olan

K. Taylan Kızıldağ

Kesif bir koku sarmış ortalığı, her yandan cüruf kokuyor, her yerinden tel tel dökülüyor bu düzen. Sermaye egemenliği insanlığın geleceğini yıkım savaşlarıyla, ekolojik tahribatla, hayvan katliamlarıyla, insan emeğinin acımasızca sömürülmesiyle, kadınların bedenine yönelik her türlü saldırıyla, yabancılaşma ve toplumsal çürüme ile yok oluşa sürüklüyor. Bir tarafta muazzam bir yoksulluk diğer tarafta ise muazzam büyüklükte zenginlik biriktirerek bir avuç sermayedarın ve onların yarıdakçılarının sefa, ama geriye kalan milyarlarca insanın cefa içinde yaşamak zorunda bırakıldığı bir gerçeklik...

Emperyalist kapitalist sistem egemen kaldığı sürece değil yalnız insan, değil yalnız doğa, değil yalnız hayvan türleri her şey ama her şey yani kelimenin gerçek anlamında yaşlı dünyamız savaşlarla, yıkımlarla yok oluşa sürüklenecek. Bunun pratiklerini işe giderken, derse girerken, uzun sürmüş güneşli güzel bir günde kahvemizi yudumlarırken, metrobüste Spotify'dan en sevdiğimiz şarkıyı dinlerken gerçekleştiriyor. Birkaç örnek le biraz daha açalım isterseniz.

Bir fotoğraf karesi bizi Filistin'de katledilip cenazesi dozerlerle taşınan, her gün aşağılanıp dayak yiyen, yok sayılan, toprakları ilhak ve işgal edilmiş insanlara, başına bombalar yağdığı için vücudu eriyen küçücük bedenlere götürüyor. Siyonist İsrail'in katliamları bizden çok mu uzakta vuku buluyor, hiç de değil!

Bir diğer kare bizi Kürdistan'a götürüyor, Amed, Mardin, Siirt... Tarlalar, hayvanlar, insanlar yanarak can veriyor. Zamanında müdahale edilmeyen, öncesinde önlem alınmayan, altyapısı yenilenmeyen, bitap ve bakımsız bırakılan, toprakları işgal ve ilhak edilmiş, var olduğu günden bu yana ezilmiş bu coğrafyanın insanları, doğası yangınlarla tükenip gidiyor. Peki gazeteler, sosyal medya, devletin en tepesindekiler bize ne anlatıyor? Ya burjuva medya gerçekleri anlatmaya mı koşuyor? Suçlu kim miydi? Açıklamalar yapılıyor, haberler yazılıyor ve parmaklar dönüyor; anız yakan köylüler... Burjuva med-

yanın ve sermayenin sözcülerinin büyük çabalarıyla emekçiler yalan ve aldatmacalar ile gerçek sorumlular gözlerden gizleniyor. Oysa kendi kurumunun, DEDAŞ'ın alt yapısı yenilenmediği için Kürt emekçiler kaç defa başvuruda bulunmuştu, tepki göstermişti, sokağa çıkmıştı? Kaç defa DEDAŞ polis ve asker ile birlikte Kürt köylülerini döverek fahiş fiyatlarda elektrik faturaları kesmişti?

Sokak hayvanları ise bir diğer karede... Yaşamı, sokağımızı birlikte paylaştığımız, yazın serin, kışın sıcak evlerimizde otururken sıcaklarda, soğuklarda, aç bitap sokaklarda hayata tutunmaya çalışan canlar için masa başlarında ölüm ve katliam planları hazırlıyor muktedirler; ölüm ve vahşet haykırıyor sermayenin barbarları. Sokak hayvanlarını koruma altına almak için, aşılıp sahiplendirmek ve barınacakları uygun ortamlar kurmak yerine, "maliyet hesapları" yaparak bu savunmasız canları öldürmeyi seçiyor canavarlar.

Bir de son olarak başka bir yere dönmek istiyoruz. Sermayenin yakın saldırılarından biri... Sermaye sınıfı ve faşizm emekçilerin başına başka başka çoraplar örmek için, emekçilerin çocuklarını hedef alıyor. İnsanlığın geleceği olan çocukları, gençleri kendi iktidarının destekçisi faşistler olarak yetiştirmek için düğmeye basılıyor, tamamen dinci, gerici, bilim düşmanı müfredat devreye sokuluyor. Daha dün değil miydi Amed sokaklarında özgürce dans etmek isteyen insanlara tekbirler getirerek saldıran bu gruplar, 93'te Sivas'ı yakanlar, Maraş'ta, Çorum'da Alevileri öldürenlerdi. Dikensiz gül bahçesi için kimi hedef alacağını iyi kestirmiş sermaye ve onun faşist devleti. Yine

bu müfredat eğitim emekçilerini güvencesizleştirecek, gençleri MESEM gibi projelerle staj yalanı altında ile işçileştirecek, köleleştirecek.

Peki ne yapmak gerek? Çözüm kimde, çözüm nerede? Ne zaman bitecek acılarımız? Ne zaman özgür yarınlara kavuşup yarınımızdan kaygı duymadan doyuya yaşayabileceğiz? diye soruyor herkes. Faşizme teslim olanların yaptığı gibi "Sağlam bir arkamı bulmalıyız? Onu mu bellemeliyiz? Bir ağaç gövdesine dolanan sarmaşık gibi önünde eğilerek efendimiz mi sanmalıyız? Bilek gücü yerine dolanlamı tırmanmalı mıyız?" Hayır, ne sermaye önünde boyun egeceğiz, ne de bu yaptıklarını yanına bırakacağız!

Çözüm bizi, yaşamı var eden, yıkmaya ve yeniden kurma gücüne sahip olan işçileriz, her türlü baskı ve gerici karşı sokaklara akan kadınlarımız, geleceğini özgürce kurmak isteyen Kürt halkıyız, üniversitede, lisede gerici eğitimle geleceksizleşen öğrencileriz, üç kuruş paraya çalışmak zorunda bırakılan genç işçileriz. Yaşadığımız tüm bu sorunlara karşı ancak biz harekete geçsek, örgütlenip öznelişsek ve yaşamı değiştirme pratiğine soyunursak özgürleşebiliriz. Doğamızın yok edilmesi, sokak hayvanlarının katledilmesi, ezilen halkların yaşadığı acılar, açlık, yoksulluk, faşist baskılar; bütün bunlara karşı bütünlüklü ve politik hedefleri net bir mücadele vereceğiz. Emeğin iktidarının kurulması kavgası gerçek, başat kavgamız olacak. Sermaye egemen kaldığı sürece, insanlığın ve doğanın geleceğinin hiçbir güvencesi olmayacak. Şimdi harekete geçelim, güçlerimizi birleştirelim. Acılarımızı ancak halk devrimi dindirir!

Kenya'da "7 Günlük Öfke"

Ağır borç yükü altındaki Kenya'da hükümetin 2,7 milyar dolarlık ek vergi toplamayı içeren tasarısına karşı halk, 18 Haziran'dan bu yana eylemde.

Halktan alınan verginin arttırılmasını içeren tasarıya karşı günlerdir eylemlerini sürdüren Kenyalılar, 25 Haziran günü başkent Nairobi'de parlamento binasını bastı, polisler halkın üzerine ateş açtı, biber gazı ve tazyikli su ile saldırarak az 10 kişiyi katletti. Karşılık olarak Parlamento binası halk tarafından ateşe verildi. Ellerin de bayrak ve afişlerle yürüyen kitle ana caddeleri trafiğe kapatıp, meclis bahçesine girerek bazı araçları ateşe verdi. Polis kitleye saldırarak meclis bölgesinden çıkardı ve meclis çevresini ablukaya aldı.

Kenya'nın diğer şehirlerinde de protesto ve çatışmalar sürüyor. Halk, Kenya Devlet Başkanı William Ruto'nun istifa etmesi için sokaklarda "Ruto gitmeli" sloganı ve "Köle olmayacağız" ve "2024 Finans Tasarısını reddediyoruz" pankartlarıyla eylemlerini sürdürüyor.

Protestolara ağırlıklı olarak gençler katılıyor ve bu eylemler "7 Günlük Öfke" olarak adlandırılan bir harekete dönüşmüş durumda. Kenya Komünist Partisi ve gençlik örgütü de protestolara katılan ve çağrı yapanlar arasında.

25 Haziran günü için ülke çapında yapılan grev çağrısında ise "Z

kuşağı tüm çalışan Kenyalılara bir gün izin veriyor" deniliyordu. Diğer taraftan, bir haftadır süren eylemler sırasında bazı önde gelen sosyal medya kullanıcıları gencin "kayıp" olduğu haberleri de var.

Uluslararası Af Örgütü ile Kenya Tıp Birliğinin açıklamasına göre, ülke çapında en az 200 protestocu yaralandı, bunlardan bazılarının durumunun ağır olduğu belirtildi. Eylemlerde 100'den fazla kişi de gözaltına alındı.

Kenyalı 27 örgüt ortak bir açıklama yaparak sosyal medyaya dair kesinti, engelleme yapılmaması için çağrı yaptı ve bu tür önlemlerin hayatları tehlikeye atacağı konusunda uyardı.

Tasarının en tepki çeken maddelerinden biri ekmeğe %16 KDV ve yurt içinde üretilen yemeklik yağa %25 özel tüketim vergisi getirme önerileri oldu. Ulusal Sağlık Sigortası Planına için %2,75 ek gelir vergisi, motorlu taşıtlar için de yıllık %2,5 vergi, yine çocuk bezi, hijyenik havlu ve telefon gibi plastik ürünler için "Eko Vergi" adı altında vergi de en büyük tepkiyi çekiyor.

Geçtiğimiz yıl da bir finans yasası ile maaşlı çalışanların brüt gelirleri üzerinden %1,5 oranında konut vergisi getirilmiş ve petrol ürünlerindeki KDV iki katına çıkarılarak %16'ya yükseltilmişti.

Kenya meclisi, bu vergi tasarısını ikinci okumada da onaylayarak üçün-

cü kez görüşülmesine karar verdi. Tasarı, üçüncü ve son kez de meclisten onay alması halinde, imzalanmak üzere Devlet Başkanı'na gönderilecek...

25 Haziran akşam saatlerinde Meclis Finans Komitesi Başkanı ekmek, yağ, motorlu taşıtlar ve mobil para ödemeleri de dahil olmak üzere finansal işlemler üzerindeki vergileri geri çekeceklerini; çocuk bezi, hijyenik havlu ve telefon gibi plastik ürünler için verginin sadece ithal ürünler için geçerli olacağını; maaşlı çalışanlardan alınan sağlık ve konut sigortası vergilerin de düşürüldüğünü açıkladı.

Geçtiğimiz haftalarda Kenya Devlet Başkanı William Ruto ziyaret ettiği ABD ile yeni anlaşmalar imzalamış ve protestolar başladığında da Kenya, ABD tarafından "NATO üyesi olmayan müttefik" ilan edilmişti.

Kenya Komünist Partisi açıklama yayınlayarak, Ruto'yu "Batı emperyalizminin uşağı bir ajanı" olarak suçladı, "Washington'a yaptığı ziyaret ve G7 zirvesinde yaptığı konuşma, iktidara gelmesini kolaylaştıran yabancı güçler tarafından esir tutulduğunu şüpheye yer bırakmayacak şekilde teyit etmektedir. Bu artık bir spekülasyon değil, apaçık bir gerçektir: Başkan Ruto Batılı egemen sınıfın bir kuklasıdır ve Kenya halkına her fırsatta ihanet etmektedir" dedi.

Kenya Siyonist İsrail rejimi ile yakın ilişkiler yürütürken, Ukrayna savaşında da NATO'ya destek veriyor. Komünist Parti, Kenya'nın "NATO üyesi olmayan önemli müttefik" ilanının ülkeyi "küresel askeri çatışmaların çapraz ateşine soktuğu" konusunda vurgu yaptı. Açıklamaya göre ülkede bir ABD askeri üssünün kurulması ve ve halihazırda bulunan İngiliz askeri üssünün genişletilmesi planlanıyor.

Kenya Komünist Partisi, emek örgütleriyle birlikte protestoları yoğunlaştıracağına dikkat çekerek, "Ruto iktidardan uzaklaştırılıp yargılanana ve Kenya'nın yabancı egemenliğinin boyunduruğundan kurtulup yeni bir sayfa açmasını sağlayana kadar durmayacağız" dedi.

Filistin'in Ölmeyen Aşkı

Kenan Kızıl

“İnsani Bölge”lerin Bombalanması İnsanlık Suçudur

Avrupa-Akdeniz İnsan Hakları İzleme Örgütü, İsrail'in Gazze'de yerinden edilmiş kişilerin barınaklarını kasıtlı olarak hedef almakta ve BM bayrağı altında dahi onları öldürmekte olduğunu açıkladı.

İzleme Örgütü, “İnsani Bölge” olarak ilan edilen alanları hedef alan, zorla yerinden edilmeyi dayatan ve tüm temel yaşam gereksinimlerini yok eden İsrail'in, yerinden edilmiş kişilerin başlarının üzerindeki sığınakları bombalamayı yoğunlaştırdığını belgeledi.

İsrail güçleri, sivil nesnelere bombalama ve sivilleri toplu olarak öldürme operasyonlarını tırmandırmakta, BM mülteci merkezlerini hedef almakta ve bu yerlerde toplu katliamlar gerçekleştirmekte.

İsrail'in bombalama şekli, Gazze'yi her türlü güvenlik duygusundan arındırmayı ve BM okul sığınaklarına odaklanarak Şerit boyunca bombalamaları sürdürerek Filistinlileri barınaktan ve hatta anlık istikrardan mahrum bırakmayı amaçlayan açık bir politikaya işaret etmektedir.

25 Haziran Salı günü şafak vaktinden bu yana sığınaklara yönelik dört saldırının yanı sıra, çok sayıda evin yıkıldığı ve çoğu kadın ve çocuk olmak üzere onlarca kişinin ölümüne ve yaralanmasına yol açtığı belgelendi.

İsrail hava saldırılarında, Gazze'nin merkezinde yerinden edilmiş kişilerin barındığı Abdel Fattah Hamoud okulu hedef alındı ve hepsi Al-Jarou ailesinden olan sekiz yerinden edilmiş kişinin ölümüne neden oldu: yaşlı bir kadın, oğlu, karısı ve beş çocuğu...

İsrail uçakları UNRWA'nın “Sanayi” bölgesini de bombaladı ve binanın batı kapısındaki iki odayı hedef alarak, insani yardım güvenlik komitelerinden dört çalışanın ölümüne neden oldu.

Sığınakların bombalanmasına ek olarak, İsrail uçakları son 24 saat içinde Gazze Şeridi genelinde en az 12 evi bombaladı ve bazıları hala enkaz altında kalan onlarca ölü ve yaralıya neden oldu.

BM bayraklı sığınakların ve yerinden edilmiş kişilerin barındığı evlerin hedef alınmasının genişleyen çemberi, İsrail gerekçelerinin sahteliğini göstermekte ve bombardıman ayırım, gereklilik, orantılılık ve gerekli önlemlerin alınması ilkelerini ihlal etmektedir.

BM binalarına yönelik tekrarlanan saldırılar, içeride bulunan yerinden edilmiş kişilerin öldürülmesi, binaların tahrip edilmesi ve yakılması, uluslararası insancıl hukuka açık bir meydan okumadır ve başlı başına savaş suçu teşkil etmektedir.

İzleme Örgütü, tüm ülkelere, İsrail'e etkili yaptırımlar uygulayarak ve ona sağlanan her türlü siyasi, mali ve askeri desteği ve işbirliğini durdurarak uluslararası sorumluluklarını üstlenmeleri çağrısını yineledi.

Uluslararası Ceza Mahkemesi, Gazze'de İsrail tarafından işlenen tüm suçları soruşturmaya devam etmeye ve bu suçlara ilişkin bireysel cezai sorumluluk soruşturmasını tüm sorumluları kapsayacak şekilde genişletmeye ve haklarında tutuklama emri çıkarmaya çağırıldı.

Can can çarpıştı Filistin, kaç kez sustu kalbi, susturuldu. Ölümle tanıştı kaç kez, genç ölümlerle sayısız. Katliamlar gördü, nice yaşlı, çocuk, iki canlı annelerle acılardan acı yaşadı. Yaşamak zorunda kaldı. Gülünden kan damladı, baharına yas kondu, toprağına zehir doldu, dolduruldu. Kader biçildi ona; düşmanıya koyun konyuna yaşamak. Başkaldırdı kaderin kanlı tanrılarına ve zulmün kanlı ağlarına çiçekler ekti, kavgasında açan. O gün bir özgürlük yemini etti Filistin. Özgürlük kadim, ağ çaresiz, tanrılar zavallıydı. Hikaye buydu, dinlendi, duyuldu, sevildi. Bazen Leyla Halit oldu, bazen C. Habbaş, bazen saflarında çarpışan binlerce Deniz Gezmiş... Yüreklere Filistin'e döndü; sevdası sevdamız, yemini andımız oldu.

Yetmiyordu cephelerde çarpışmak, zafere inancı tam ama olanakları azdı. En eşitsiz şartlarda gerçekleşen çarpışmalarda işgalciler ilerlemeye devam ediyor ama o yıkılmıyordu. Yeni yollar buldu Filistin, yeni mevziler. Mesela, parça parça işgal edilirken zeytin ağaçlarına sarıldı. Dal dal direndi, yaprak yaprak... Kesildi asırlık zeytin ağaçları, vuruldu boyunları gece gündüz, yurt giderken elden saksılara zeytin fiderlerini dikti Filistin; bir gün ama mutlaka bir gün özgür ülkenin topraklarına dikeceklerine olan umut ve sarsılmaz inançla. Her zeytin fidesi Filistin oldu, her bir avuç toprak yurt, çoğu kez onları kan ve gözyaşıyla sulasa da... Esaret altında esareti yenerek saksılara sığındı Filistin...

Taşlara kazıdı adını. Küçük savaşçıların, çocuk ellerinden öfkeyle çıkan o çakıl taşlarına. Özgürlüğün yeni mevzisi; taş atmanın diye kolları kırılan çocukların koca kalpleri oldu. İntifada dedi onlara dünya. Bu birincisiydi ve özgürlüğün en soylu çarpışmalarından biriydi. Tanklara karşı çakıl taşları, kırılan kollar ve küçük generaller. Utku getirmedi ama özgürlüğün bayrağı bir kez daha insanlığın zirvelerine çekildi.

Barış dediler, bir ara, bir ara esaretine karar verenler barışmasına karar verdiler. Bir kefen biçildi onun aşkına ama hangi aşk kefene sığar ki?! Çok sürmedi gevezeliğin ömrü, Küçük Generaller, yurtlarının bir uçurumun kıyısında dolandığını gördü ve minik bir el uzandı, bir kez daha, bir çakıl taşına. O çakıl taşı çarptığı tankı ortadan yarıp geçmedi, onu havaya uçurmadı hatta boyasını bile çizemedi ama yurdu çekip aldı o uçurum kıyısından. Küçük general-

ler ikinci intifadanın emrini verdi. O emir ulaştı dört bir yana. Aşka dikilen kefen yandı, kül oldu özgürlüğün ateşlerinde...

Duvarlarda şiarlara, tuvallere, kalemlere, o kalemlerin ucundaki karikatürlere sığındı ve dünyaya sırtını dönen bir çocuk oldu, adı Hanzala... Öylesine haklıydı ki o çocuk; onunla kaçımız birden bu lanet, rezil, iki yüzlü ve onca gaddarlığa sırtını döndü ya da gez göz arpacık dedi... Yani an geldi dünyaya sırtını dönen çocuğun korkunç kudretli, kulaklarımızı sağır eden sessizliğiyle dövüştü Filistin.

Sokaklar yetmedi ona, dalgalanan bayraklar, açılan pankartlar yetmedi yangın yürekli şarkılarla çarpıştı. O şarkılar öz oldu, can oldu, köz oldu; şarkılar Filistin oldu Filistin şarkı ve Li Beyrut dedi Feyruz. Öylesine sarsıcıydı ki Rodrigo'nun konçertosu zor bela yetmişti şarkının tınısındaki dehşetli manaya eşlik etmeye. Hala söyleniyor bu şarkı anlamını zamanın korkunç öğütücü etkisini sıfırlayarak ve sarsıcılığından zerre yitirmeden. Çünkü gerçeğin gücü zamanın külendiren etkisinden azadedir.

Ama yetmez duvarlarda bilinç yangını şiarlar. Yetmez yürek yangını şarkılar ya da aşkın şiirler, sarsan tablolar, dünyaya sırtını dönerek herkesin yüzünü kendine çeviren çizgiler. Hatta en sarsıcı şiirler. Nihayetinde bunlar savaşı değil onun

kalbindeki çıkının sadece bir kısmıdır. Çünkü zaferleri getiren yüreklerini namluya yatıranlardır. Onlar yürür mayın tarlasında, onlar çarpışır kuşatılmış sokaklarda, cellat namlulara can veren onlardır. Celladın kanlı süngüsünü kıran onlardır. Onlardır işte bir kuşluk ya da tan vakti bir kurşun sesiyle kızılca güneşe sarılıp dostlarıyla vedalaşan. Acı vericidir ama savaş ne kadar karmaşık olursa olsun savaşçının ölümü yalın ve karmaşadan uzaktır. Zafere yürür savaşçı, ölüm gelirse bu sırada devreder bayrağını ve silahını yoldaşlarına, o kızıl şafağa gider, peşi sıra gelenler zafere... Hepsi bu.

Şimdi Filistin yine kan içinde, yine acı gözyaşı ve katliam. Almış işgalci ardına dünya devletlerinin neredeyse hepsini, kan ekliyor kan deriyor. Fakat o ilk defa geçmiyor bu cendereden. Acıya alışılmaktan değil ama, savaşmanın kaçınılmazlığıyla dövüşüyor.

Sanıyorlar ki son toprak parçasını da işgal edince tümünden yenilecek Akdenizin dört renkli en güzel çiçeği, Filistin. Eğer bir harita ve basit bir toprak parçası olsaydı belki, belki biterdi her şey ve işgalciler kazanırdı. Fakat değil. Uğruna öyle canlar verildi öyle asil bir savaş yürütüldü ki artık o, bir toprak parçası olmaktan çok ötededir. O binlerce saksıda birer zeytin fidesi, o duvarlarda, şarkılarda,

düşlerde, yaşlı annelerin acısında, on binlerce gencin sınırsız coşkusunda, o bir çocuğun gözlerinin karasında. Böyle bir dava düşmez, böyle bir savaş kaybedilemez ve böyle bir ülke yok edilemez...

Er ya da geç değil ama hemen yarın Filistin kavuşacak sevgilisine. Onu tüketen acı ve yasın kendisi tükenecek. Sadece ona değil Akdeniz'in mavi boynuna inci misali dizilmiş bu toprakların tamamına özgürlük gelecek ve sokaklarımızdan, evlerimizden, kalplerimizden çekerek gidecek bu kara yas. Tanklar evleri yıkabilir, yıkıyorlar zaten ama bir ev yeniden yapılabilir. Mermiler insanları öldürebilir, öldürüyor zaten ama yenileri doğar. Ormanlarınız yakılabilir, yakıldı zaten ama yeniden yeşerir hepsi. Ülke yerle bir edilebilir, ediliyor zaten ama yeniden kurulabilir üstelik daha da iyisi... Fakat özgürlük sevdası o umut o inanç asla ölmez. Filistin'in ve ezilenler tüm halkları en güçlü silahı budur. Kurşunlar kalplerimizi delip geçebilir ama içindeki soylu düşlere dokunmaya cesaret bile edemez.

Akdeniz'in bu yakasından özgürlük için çarpışanlara selam olsun. Özgürlüğün geleceği güne selam olsun... Filistin'e binlerce kez selam olsun...

SAVRA SAVRA HATTA NASR!

KDHC ve Rusya için Tarihi, Siyasi ve Diplomatik Zafer

Çeviri Kolektifi

“Uluslararası Kore Forumu Koordinatörü Stephen Cho’nun yazdığı makale, Dünya Antiemperyalist Platformu’nun sitesinden çevrilmiştir.”

1. KDHC-Rusya ilişkileri ittifak düzeyine yükseltilmiştir. Başkan Kim Jong Un ve Başkan Putin’in bugün düzenledikleri ortak basın toplantısında teyit edilen “kapsamlı stratejik ortaklık” aslında bir ittifak anlamına gelmektedir. Kuzey Kore Kolektif Güvenlik antlaşması Örgütü’nün yani eski SSCB’nin bir üyesi olmadığından ve Kuzey Kore her zaman dış ilişkilerinde bağımsızlık ilkesini vurguladığından, iki ülke arasındaki bu ilişki pratikte bir ittifaktır ve şimdiye kadarki en iyi ilişkidir.

Başkan Kim Jong Un “ittifak” kelimesini üç kez kullandı. Başkan Putin de aralarındaki ilişkinin, bir tarafın işgal edilmesi halinde diğerini desteklediği bir ilişki olduğunu teyit etti. Bu bir ittifak anlamına gelmektedir. İlişkinin ittifak düzeyine yükseltilmesiyle birlikte antiemperyalist kamp içindeki birlik daha da güçlenmiştir. Bu ABD ve diğer emperyalistler için bir darbedir. ABD ve NATO’nun Putin’in KDHC ziyaretine ve anlaşmanın duyurulmasına bu denli hassasiyet göstermesinin başka bir nedeni yoktur.

2. KDHC-Rusya askeri işbirliği güçlendirilmiştir. Putin askeri işbirliğini güçlendirme niyetini de gizlemedi. “Kapsamlı” kelimesi siyaset, ekonomi, ekonomi, kültür ve askeri alanları kapsamaktadır. Putin’in sözleri de Kore Demokratik Halk Cumhuriyeti-Rusya ilişkilerinin en önemli boyutunun askeri olduğunu teyit etmektedir. KDHC’nin Rusya’ya 1 milyondan fazla mermi ve füze sağladığı yaygın olarak bilinmektedir. Bu herkesin bildiği bir sırdır. Ancak iki ülke şimdi Kuzey Kore-Rusya askeri işbirliğini aleni bir şekilde yürütme niyetinde.

Eğer Kuzey Kore Rusya’ya askeri destek sağlarsa, Rusya da bunun karşılığında Kuzey Kore’ye askeri destek sağlamak zorunda kalacaktır. Bu desteğin havacılıkla ilgili olması muhtemeldir. KDHC zaten bir füze süper gücü olduğundan, Rusya’nın desteğinin KDHC’nin nispeten zayıf, Rusya’nın ise güçlü olduğu savaş uçakları ve bombardıman uçakları alanında olması beklenmektedir. Ayrıca Kuzey Kore için hayati önem taşıyan bir enerji desteği de olabilir.

3. KDHC ile Rusya arasındaki ekonomik işbirliği de yeni bir düzeye taşınmıştır. Başkan Putin’e eşlik eden hükümet yetkilileri arasında savunma ve diplomasinin yanı sıra enerji ve demiryolu alanlarının başkanla-

rının da bulunması dikkat çekicidir. Rusya’dan Kuzey Kore’ye bir gaz boru hattı bağlanması ve bu hattın daha sonra Çin’in doğu kıyısına ya da Güney Kore’ye bağlanması bekleniyor. Kore yarımadasından gelen demiryolunun sadece Sinuiju üzerinden Çin’e değil, aynı zamanda Rusya anakarasından geçerek Wonsan, Najin ve Khabarovsk üzerinden Avrupa’ya bağlanması Rusya için özellikle önemlidir. Bu, Rusya’nın nispeten az gelişmiş olan Uzak Doğu bölgesini geliştirmek için çok uygun bir yoldur. KDHC ayrıca Duman Nehri’nin denize döküldüğü noktada KDHC’deki Najin, Çin’deki Hunchun ve Rusya’daki Vladivostok’u birbirine bağlayan bir üçgenin geliştirilmesi için Çin ile işbirliği yapıyor. Bu anlamda Putin’in Kuzey Kore’ye yaptığı ziyaret, bu üçgenin geliştirilmesinde Rusya’ya öncelik vermiştir.

Sonuç olarak, KDHC-Rusya ilişkileri şimdiye kadarki en güçlü seviyeye ulaşmış ve yeni bir askeri ve ekonomik işbirliği düzeyine yol açmıştır. Böylece emperyalist kamp, abluka politikasında derin bir kırılma yaşamış ve uluslararası siyasi durumda dezavantajlı duruma düşmüştür. Bu, antiemperyalist kampın stratejik ortakları olan Kuzey Kore ve Rusya için tarihi bir siyasi ve diplomatik zaferdir.